

Hoofdstuk 6. Derde argument voor standvastigheid, ontleend aan het nut. Rampspoed is goed, of je nu het begin of het eind beschouwt, want hij vindt zijn oorsprong bij God, die eeuwig en onveranderlijk goed is en daarom van geen enkel kwaad de oorzaak 96

Hoofdstuk 7. Het einde van de rampspoed wordt altijd ten goede gekeerd, ook al wordt het leed dikwijls door verderfelijke mensen met boos opzet berokkend. Maar hun macht wordt door God gebroken en gebedeld. Alles wordt tot ons voordeel omgebogen; terloops wordt ter sprake gebracht waarom God hierbij misdadigers als werktuig gebruikt 98

Hoofdstuk 8. Meer bijzonderheden over de doeleinden: deze zijn van drieërlei aard en op verschillende mensen van toepassing. Hierna is iets uitgebreider sprake van oefening, waar goede mensen op meer dan één wijze baat bij vinden, want oefenen maakt sterk, beproeft, geeft het voorbeeld 101

Hoofdstuk 9. Over het tweede doeleinde: kastijding. Bewezen wordt dat ook zij voor ons op tweeërlei wijze van voordeel is 103

Hoofdstuk 10. Tot slot: straf is goed en heilzaam vanuit het oogpunt van God, van de maatschappij, en van degene die gestraft wordt 104

Hoofdstuk 11. Het vierde doeleinde, waarover de mens geen zekerheid heeft. Uitgebreide en gedetailleerde uiteenzetting dat het in verband staat met het behoud en de bescherming ofwel met de schoonheid en de ontwikkeling van de wereld 105

Hoofdstuk 12. Een oud en bekend verwijt ten aanzien van de goddelijke gerechtigheid: waarom zijn de straffen ongelijk? Aangetoond wordt dat een dergelijke vraag de mens niet betaamt en van goddeloosheid getuigt 108

Hoofdstuk 13. Om toch de nieuwsgierigen tegemoet te komen, volgt er een afzonderlijke repliek op drie oude verwijten, allereerst op het verwijt betreffende onbestrafte boosdoeners. Onze repliek is dat hun straf wordt verdaagd, niet kwijgescholden, en dat dit gebeurt ofwel omwille van de mensen zelf, ofwel op grond van een specifieke eigenschap van God, die traag met straffen is 110

Hoofdstuk 14. Vervolgens wordt uiteengezet dat er velerlei straffen bestaan; sommige zijn verborgen en inwendig, en aan de misdaad zelf verbonden: booswichten kunnen er nooit aan ontkomen. Deze straffen zijn zwaarder dan enige uitwendige straf 113

Hoofdstuk 15. Postume, en meestal ook uitwendige straffen staan misdadigers te wachten: dit wordt door een aantal opmerkelijke voorbeelden bevestigd 114

Hoofdstuk 16. Repliek op het tweede verwijt betreffende de onschuldigen; bewezen wordt dat wij allen straf verdiend hebben omdat wij allen schuldig zijn, en dat een mens amper, neen, nooit kan uitmaken wie meer of minder schuldig is. God is de enige die de fouten duidelijk ziet en daarom het rechtvaardigst straft 116

Hoofdstuk 17. Repliek op het derde verwijt betreffende overgebrachte straffen; met voorbeelden wordt aangetoond dat dit ook onder mensen voorkomt. Waarom brengt God straffen op andere mensen over? en nog enkele andere van dergelijke nieuwsgierige en subtiële vragen 118

Hoofdstuk 18. Overgang naar het laatste deel, bestaande uit voorbeelden. Betoogd wordt dat het soms nuttig is als een bitter geneesmiddel met iets zoets bestreken wordt 121

Hoofdstuk 19. Allereerst wordt kort bewezen dat algemene rampspoed erger lijkt dan het is; meestal vreest men zonder reden wat met de dingen geassocieerd wordt, en niet de dingen zelf 123

Hoofdstuk 20. Overgang tot de vergelijking, maar allereerst wordt de overtrokken opvatting inzake de ellende van de Belgen en van deze tijd in algemene termen weerlegd. Betoogd wordt dat de mens van nature ertoe neigt zijn misère te overdrijven 124

Hoofdstuk 21. Hetzelfde wordt op meer specifieke en exacte wijze weerlegd op grond van een vergelijking met rampen uit het verleden, allereerst met de oorlogen en de verbazingwekkende rampspoed der Joden 126

Hoofdstuk 22. De nederlagen van Grieken en Romeinen in oorlogen. Een groot aantal is door enkele aanvoerders omgebracht. De verwoesting van de nieuwe wereld en de ellende van gevangenschap 128

Hoofdstuk 23. Beroemde voorbeelden van pest en hongersnood uit het verleden, en de omvang van de oorlogsschattingen en plunderingen van vroeger 130

Hoofdstuk 24. Enige wonderbaarlijke verhalen over wreedheid en massamoord, die alle wandaden van onze tijd overtreffen 132

Hoofdstuk 25. De tirannie uit onze tijd wordt gerelativeerd; aangetoond wordt dat deze een natuurlijk verschijnsel is en uit de menselijke slechtheid voortvloeit. Lichamelijke en